

Šola Šolski opis

Letnik IX, številka 1

Januar 2020

Tkemo vezi in
prijateljstva

Gledamo v prihodnost

Utrinki pri najmlajših

Veselite v literarnem in
likovnem ustvarjanju

Športni rezultati ne
pridejo čez noč

Praznični čas

PISMO UČENKE NEŽE

Kamnica, 22. 12. 2019

Spoštovani!

Sem Neža Mayer, učenka 4. razreda OŠ Kamnica. Poleg šole, kjer imam lepe ocene, se dodatno ukvarjam še z angleščino in nemščino, zelo rada potujem, najljubši pa so mi trenutki, ki jih preživim z družino.

Večkrat se sprašujem, kako se počutijo moji sošolci, recimo pred nastopi, pred spraševanjem, pa tudi odrasli pred razgovorom za službo, vozniškim izpitom...

Jaz sem pred nastopi zaskrbljena. Bojim se, da bom kaj pozabila, ker imam tremo. V življenju želim biti uspešna, zato se trudim vse narediti kar se da najbolje. Mami mi vselej pravi, da moram verjeti vase in graditi na svoji pozitivni samopodobi. Pa vedno ni lahko. Pravi, da je bilo tudi njo strah pred spraševanjem, zato je imela cmok v grlu. Ljudje smo različni. Nekateri so ravnodušni, druge je strah.

Odločila sem se, da napišem pismo in povprašam še vas, kako ste se počutili, kot učenec ali učenka.

Zelo bom hvaležna, če mi boste odgovorili.

Vaš odgovor bi rada objavila v šolskem časopisu.

Lepo vas pozdravljam,

Neža Mayer, 4. b

Kamnica, 6. januar 2020

Draga Neža.

Res je, ljudje smo različni in tako tudi sprejemamo odgovornosti pred različnimi nalogami, pa naj bo to pogovor za službo, opravljanje vozniškega izpita ali pa celo nekaj tako enostavnega kot je priprava kosila. Če se sprašuješ, zakaj omenjam kosilo, ti odgovorim kmalu. Moj spomin na šolska leta, ki so že daleč nazaj, je predvsem spomin na vso brezskrbnost, ki sem jo imel takrat. Šola je bila zame namreč tisti čas, ki sem ga, pa ne po svoji želji, preživel med vsemi igrami.

Najbolj se namreč spomnim tega, da sem imel pouk vsak drugi teden popoldne, kar pomeni, da sem bil cele dopoldneve SAM DOMA! Od tretjega, pa potem nekako do polovice 9. razreda, sem si razporejal čas tako, kot se mi je zadelo, da je zame najboljše. In moja prva izbira je bila vedno igra. Skrivalnice, igre z žogo, zemljo smo kradli in še veliko tega.

In ja, edina odgovorna zadolžitev je bila, da sem pripravil kosilo, zame in potem za vse ostale doma. Juhu. V šoli sem seveda poslušal, kolikor se je najbolj dalo, nalogo sem naredil en, dva, tri, potem pa nas je bilo polno otrok po celem kraju. Zjutraj in zvečer. Kadarkoli. In to je tisto, kar pri vas, otrocih, najbolj pogrešam. Večino vsega znanja lahko namreč pridobite že v šoli. Nato pa, igrajte se in uživajte v brezskrbnosti vaše mladosti.

P.S.: Če še ne veš, alergičen sem na telefon, zdravniki pravijo, da to ni ozdravljivo.

Vse dobro ti želim.

Tvoj in vaš ravnatelj, Tomaž Čeplak

Pozdravljena, Neža.

Ljudje se različno odzivamo na preizkušnje, ki nam jih ponuja življenje. Nekateri imajo to srečo, da jih le redko kaj "vrže iz tira", so izredno samozavestni in spretni z besedami. Verjamem, da se večina teh ljudi vrline dobrega javnega nastopanja priuči, in da tako kot pri večini stvari v življenju, tudi pri soočanju s tremo, velja pravilo, da vaja dela mojstra.

Spomnim se nastopa, ki ga je snemala tudi nacionalna televizija, ob dnevu republike, ki ga je priredila naša OŠ ob obisku predstavnikov vseh republik naše bivše skupne domovine Jugoslavije. Bila sem zastavonoša, torej sem morala na stadion prikorakati na čelu nastopajočih iz naše šole.

Večer pred dogodkom sem sanjala, kako mi je veter zavil zastavo okoli droga. Vedela sem, da je pomembno, da zastava plapola, a sem bila prešibka, da bi se uprla vetru in zastavo odvila. Veter je postajal vse močnejši, zastava vse bolj zavita, nato sem se vsa potna prebudila.

Zjutraj sem bila zares živčna, sanje so mojo tremo le še dodatno podkurile.

Čas je ta dan tekel zelo hitro in že me je učiteljica napotila skozi vrata oblačilnice. Bil je krasen sončen dan. Mislim, da mi je prav sonce pomagalo, da sploh nisem videla številne množice gledalcev, le rdečo tekaško progo označeno z belimi črtami. Stopila sem na progo številka 4, ki je bila točno v sredini in korakala z zastavo v rokah do igrišča pred glavno tribuno. Mačji kašelj. Strah je votel, okrog ga pa nič ni.

Priznam, da sem si vseeno zeeeeelo oddahnila, ko sem zastavo zataknila v držalo in je bila moja naloga končana.

Darja Kozar, predsednica Sveta staršev

Pozdravljena, Neža.

Kar nekaj časa je že minilo, odkar sem sama kot učenka hodila po šolskih hodnikih, sedela v šolskih klopeh. Spomini na ta čas so oviti v tančico nostalgije. Lepo mi je bilo. Prijeten občutek me navdaja, ko pomislim na šolo, na razrede, na obraze ljudi, s katerimi sem delila ta del svojega otroštva in mladosti. Veliko nam je pomenilo druženje, prijateljstvo. Vse smo podredili temu, da smo lahko čim več časa preživeli skupaj. Skupaj smo se lotevali najrazličnejših projektov in nalog. Ko pa si moral kdaj kaj opraviti sam, si vselej vedel, da se bo nekje pojavil nekdo, ki bo našel način, da ti bo vseeno lahko priskočil na pomoč, če bo treba. In zaradi tega je bilo lažje, veliko lažje. Tudi pri tehniki, ko smo sestavljali radio, pa ni hotel delovati, pri kemiji ko smo gradili razne modele spojin in so določeni atomi kar nekam odplavali, pri učenju letnic, pri ležernem pisanju domačih nalog, ki so bile takrat obvezne, pa pri prepevanju in deklamiranju na vsaki proslavi, pri pisanju testov, pri spraševanju, pa tudi pri srečanju s prvimi simpatijami. Na koncu se je vedno izšlo tako, da je bilo prav. Pravijo, da če si česa močno želiš, se ti vse uresniči.

In jaz sem si zmeraj močno želela.

Vse dobro ti želim,

Ksenija Odreitz, predsednica Sveta zavoda

"Sončni vzhod prebuja naravo, branje knjig razsvetljuje glavo." (Mongolski pregovor)

Projekt NMK

Branje je za otrokov vsestranski razvoj zelo pomembno. Ko beremo, se učimo novih besed, knjižnega jezika, bogatimo si besedni zaklad in pridobivamo nova znanja o ljudeh, naravi, kulturi... Ta znanja potrebujemo, da bolje razumemo svet okoli sebe.

Vse to me je vodilo, da sem se tudi letos odločila za sodelovanje v projektu NMK (Naša mala knjižnica). Z OŠ Vrtojba smo si izmenjali knjižnega junaka. Tokrat je to sinji medvedek. Učenci so ga poimenovali Vili. Naš Vili je odpotoval na dolgo pot do Sežane, k nam pa je prispel njihov Vili. Učenci medvedka skupaj z zvezkom odnesejo domov, kjer jim vzorni starši preberejo eno izmed Zgodb o mucah. Dogodivščine zapišejo v zvezek, otroci ilustrirajo zgodbo in zapišejo, kaj je Vili počel, ko je bil pri njih doma na obisku.

V šolo prihajajo krasni izdelki in prepričana sem, da bodo v Sežani ponosni na nas, ko jim bomo Vilija vrnili skupaj z zvezkom. Otroci izjemno uživajo ob prenašanju sinjega medvedka. Prepričana sem, da tudi starši uživajo ob branju in v Vilijevi družbi.

učiteljica Majda Kreševič, 1. a

1. b SE PREDSTAVI

Verjetno bi težko našli koga, ki je še težje pričakoval prvi šolski dan kot smo ga mi.

Za nas, prvošolce, je bil to prav poseben dan. Polni pričakovanj smo vstopili v šolo, kjer so nam pripravili lep in zanimiv kulturni program. Nato smo spoznali svoji učiteljici in se odpravili v učilnico, ki je od zdaj naprej naše kraljestvo.

Prvi dnevi so bili težki in naporni, tudi kakšna solzica je omočila naša žareča lička. Spoznali smo nove sošolce, življenje v šoli in še veliko drugih reči.

Do sedaj smo že veliko doživeli in se marsikaj naučili. Sladkali in zabavali smo se s Piko Nogavičko, obiskali so nas starši in nam predstavili svoj poklic, izdelovali smo izdelke za bazar in se naučili še mnogo drugih zanimivih reči. Lahko se pohvalimo, da sodelujemo v matematičnem projektu, kjer s pomočjo Vilijevega sveta spoznavamo števila.

učiteljica Tanja Abramenko, 1. b

Filip Kašper, 1. b

IN KAJ NAM JE V ŠOLI VŠEČ?

- * Da se naučimo veliko novih stvari,
- * da imamo veliko prijateljev, prijazni učiteljici,
- * da smo učenci dneva,
- * da smo reditelji in skrbimo za urejeno učilnico,
- * da veliko ustvarjamo, poslušamo pravljice,
- * in imamo rekreativni odmor.

Aleks Žgur, 1. b

2. a RAZMIŠLJA O SVOJI POKLICNI PRIHODNOSTI

Vsi otroci razmišljamo, kateri poklic bi opravljali, ko odrastemo. Prav je, da o svoji prihodnosti razmišljamo čim bolj zgodaj. O tej zanimivi temi sem se pogovarjala z učenci 2. a razreda.

Luku se zdi, da je poklic policista zanimiv. Pravi, da je najbolj vznemirljivo, ko so policisti v akciji, ko lovijo roparje. Če bi bil policist, bi nosil kapo, za pasom pa bi vedno imel zataknjeno pištolo.

Izidorju se zdi zanimivo raziskovanje preteklosti, izkopavanje kosti, še posebej odkrivanje vzrokov izumrtja dinozavrov. Kateri drugi poklic bi bil to kot arheolog! Meni, da bi bil kot arheolog dobro plačan, zagotovo bi zaslužil 100€ na mesec. Arheologi so oblečeni v belo srajco, sivo trenirko, za lepši videz pa nosijo še kravato. Izidorju se ne zdi noben poklic dolgočasen. Še celo odvetniki so mu zanimivi.

Eva je sladkosnedna, zato je idealna za slaščičarko. Najraje bi pekla torto iz malin, saj takšno obožuje. Delala bi do petih popoldan. To je poklic, pri katerem ni treba paziti na prehrano. Slaščičarji po naravi zaužijejo mnogo sladkorja.

Mark meni, da je poklic košarkarja dolgočasen, saj samo tekajo in mečejo na koš. Nogomet pa se mu zdi zanimiv. »Rad bi ga igral,« pravi, saj se rad ukvarja s športom. Rekel je, da nogometaši zaslužijo za vsak zadetek 10 €. Njegov najljubši nogometaš je Zidan, ki je igral že pred desetimi leti.

Niki se zdi, da je zanimivo biti učiteljica. Rada bi bila učiteljica slovenščine. Njena razredničarka pa uči kar vse predmete. Učiteljice si morajo zapomniti veliko stvari, kar je težko. »To je dobro plačana služba,« pravi.

Felix je razmišljal o delu gozdarja, kar je zanimivo in težko delo. Biti moraš močan in več v matematiki. Kot gozdar potrebuješ sekiro, motorno in ročno žago ter sodelavca. Za ta poklic bi moral znati voziti bager, tovornjak, vlačilec pa še traktor.

Alin meni, da je delo v trgovini dolgočasno, saj delaš cele dneve, tudi za praznike. Samo sediš za blagajno. Kot gostilničarka pa bi gotovo zaslužila bolje. Nosila bi predpasnik in kuharsko kapo. Najraje bi kuhala po vietnamskih receptih. Zelo jo mika ustvarjanje z okusi.

Lukas bi rad skrbel za živali in se z njimi zabaval. Oskrboval bi vse vrste živali. S poklicem skrbnik živali je mogoče veliko zaslužiti. Oblečen bi bil v kavbojke ter jopico vojaške barve.

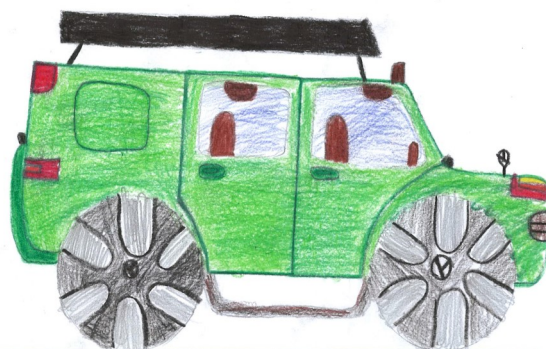
Rene bi bil najraje gasilec. Reševal bi ljudi, črpal bi vodo, če bi bile spet poplave, popravljal bi strehe ter gasil požare. Ta služba se mu zdi nevarna. Plačilo pa ni zajetno.

Maksim se navdušuje nad likovno umetnostjo, zato bi izbral poklic, kjer bi lahko risal. Najraje bi risal nove modele avtomobilov, znamke Mercedes-Benz, če bi se dalo, model limuzine. Delal bi na kvaliteti in obliki avtomobilov. To je poklic, ki omogoča dober zaslužek. Delal bi v pisarni, verjetno v skupini. Sodeloval bi z drugimi, risal pa bi sam.

Maša Krajnc, 7. b

Ana Linh Krelj, 2. a

Maksim Gorenšek, 2. a

2. b RAZRED

Ustvarjali smo naše mesto, se ob tem učili pravilnega obnašanja v prometu in pisali poezijo na temo prometa.

SEMAFOR

Glej, kdo tam stoji,
na njem rdeča luč gori.
Nato rumena zažari,
pripravi se ti.
Ko zelena zagori,
hitro odpelji ti.
To ti semafor govori.

Mia Krčovnik, 2. b

PROMET

Jurček zjutraj se zbudi,
hitro v šolo odhiti.
Upošteva prometne znake,
da v prometu
ne naredi nobene napake.

Gaj Luka Ambrožič, 2. b

PRAVLJICA O SINJEM MEDVEDKU

Nekoč je živel sinji medvedek. Ema ga je dala v torbo in šla v šolo. Pred veliko hišo je padel iz nahrbtnika. Ema tega ni opazila in je šla naprej. Medvedek jo je šel iskat. Potem ga je vzela ptica in ga odložila v gnezdo. Medvedek je padel iz gnezda. Nato ga je našla vila in ga vprašala, če mu lahko izpolni kakšno željo. Medvedek je prikimal. Vila je vedela, kaj si želi, zato ga je odnesla domov. Ema se ga je zelo razveselila. Od zdaj naprej ga skrbno čuva in pazi.

Nuša Šopinger, 2. b

ZGODBA

Učili smo se male tiskane črke in brali *Zgodbe od A do Ž*, Polonce Kovač. Izpod svinčnika učenke Naje so nastajale tudi njene »črka« zgodbe.

T - ZGODBA

Tanja se je odločila, da bo spekla torto. Izposodila si bo recept za torto. Mama ji je rekla, da mora speči kar deset tort, zato je Tanja odšla v trgovino po sestavine. Z njo je šla tudi teta Tina. S seboj sta vzeli veliko torbo. Ko sta kupili vse sestavine, je bila torba tako težka, da sta za pomoč prosili prijatelja Tineta. Nato so skupaj spekli odlične torte.

Naja Štaus, 2. b

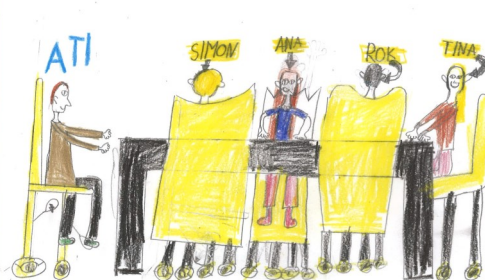
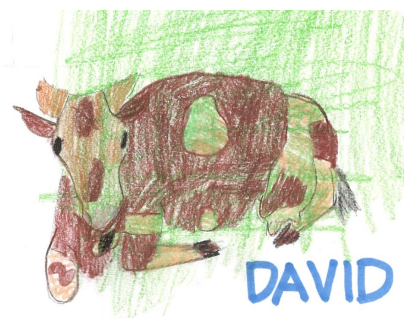

Matic Živic, 2. b

V tednu otroka smo se pogovarjali, kaj želimo postati, ko bomo veliki.

DAVID in **MATIC** bosta kmetovala, **MIA** bo učiteljica, **AICHA** violončelistka in milijonarka, **HANA**, **ANA G.**, **NEŽA**, **AJDA**, **KATARINA** in **AJDA** bodo frizerke, **PIA** bo veterinarica, **NINO** strojnik, **IZA** učiteljica, **GORAN** parketar, **TEJA** bo delala v živalskem vrtu, **LAN** bo učitelj harmonike, **NIK** gozdar, **SEBASTIAN** košarkar, **ESRA**, **NASTJA**, **ANA M.** in **MAJA** manekenke, **AHAC** informatik in **RENE** avtomehanik.

Obiskali so nas tudi starši, ki so nam predstavili svoje poklice.

Neža

Aicha

Moj ati Jure je policist. Zaposlen je v Ljubljani na posebni postaji, ki varuje državno mejo. Svoje delo opravlja po celi Sloveniji. Včasih je oblečen v uniformo, včasih pa v civilna oblačila. Policisti opravljajo različna dela: ustavljajo promet, rešujejo življenja, kaznujejo nepridiprave ter pomagajo ljudem. Ker je moj ati policist, se počutim zelo varno.

HANA

Moja mama je po poklicu plesalka. Ona tudi uči ples, to pomeni, da pridejo k njej ljudje in se učijo plesati. Uči afriške plesne za odrasle, sodobne plesne in ima gibalnico za fante. Naučila nas bo plesati zanimiv afriški ples.

AICHA

Moja mami je po poklicu zdravnica. Zaposlena je v otroški bolnišnici, kjer zdravi bolne in poškodovane otroke. S stetoskopom posluša srček in pljuča, z loparčkom pogleda v usta in z otoskopom pregleda ušesa. Včasih opravi tudi preiskave, vendar se otroškega zdravnika ne rabiš bati. Tudi moj ati je zdravnik, pokazal nam bo, kako se lahko naučiš oživljanja in povijanja ran.

IZA

Leto je naokoli in že smo dodobra zakorakali v **3. razred**. Iz dneva v dan bolje beremo, pišemo in računamo. Večkrat pri slovenščini zapisujemo krajše domišljajske zgodbe. Nekaj vam jih ponujamo v branje.

3. b z učiteljico Minjo

KUŽA BRIN NA POTEPU

Nekega decembrskega jutra se je kuža Brin zbudil strašno lačen. Sklenil je, da se bo odpravil v pekarno. Ker se njegov lastnik Marko še ni zbudil, se je odločil, da bo prej pogrizel njegove stare hlače. Ko se Marko čez pet minut še vedno ni zbudil, je hlače vrgel čez ramo in se sam odpravil na pot. Hodil je po ozkem kolovozu, ki se je vil kot kača. Kmalu je prišel v vas Bresternica. Tam je naletel na različne trgovine. Vedel je, da je pekarna za nekaj ovinki. Vstopil je v majhno, lepo pekarno. Pozdravil je peka Toneta in ga prosil za dve štruci kruha in vrečko. Vanjo je dal kruh in stare hlače. Pot je nadaljeval. Prišel je do trgovine z oblačili. Vstopil je in si kupil lepe temno modre kavbojke z okusom jagode. Ko se je odpravil nazaj, se je sprehodil mimo pasjega parka. Zdaj je bil na kolovozu, ki ga je že dobro poznal. Vedel je, kje rastejo najboljše jagode in maline. Nabral jih je celo naročje. Odpravil se je nazaj proti domu. Ko je bil že blizu, je zaslišal, da ga Marko kliče. Pohitel je domov. Pozdravil je Marka, se najedel jagod in odšel spat. Lahko noč Brin!

Ema Dubravica, 3. b

HLAČE GREDO V PEKARNO

Živel je deček po imenu Žan. Doma je imel čudežne hlače. Nekega dne so hlače oživele. Sklenile so, da bodo odšle na sprehod. Izmuznile so se do vhodnih vrat. Na srečo so bila vrata odprta. Stopile so ven. Hodile so in hodile. Bile so vedno bolj lačne. Ko so postale tako lačne, da skoraj niso mogle več hoditi, so k sreči zagledale pekarno. Vstopile so in vprašale, če lahko dobijo malo kruha. Pek Bine je začudeno pogledal. Dal jim je kruh in to kar zastoj. Medtem je Žan po celi hiši iskal pobegle hlače. Ni jih našel. Hlače so se medtem odpravile domov, ko jih je opazil nek tujec. Prijavil jih je policiji. Policija je takoj prihitela. Tujec je pokazal na hlače, ki so hodile proti njim in jedle kruh. Policisti so se postavili pred hlače in jih ustavili. Povedale so jim, da so čudežne hlače. Policisti so hlače odpeljali domov. Ob prihodu so zagledali Žana, ki je iskal hlače. Žan se je hlač zelo razveselil. Popoldne se je Žanova družina odpravila v park. Vrnili so se pozno zvečer. Hlače in Žan sta se takoj odpravila v posteljo. Hlače so mu povedale, kaj vse so čez dan doživele. Nato sta skupaj utonila v mirni spanec.

Ajda Pukl, 3. b

Ante Mačukat, 3. b

Špela Špes, 3. b

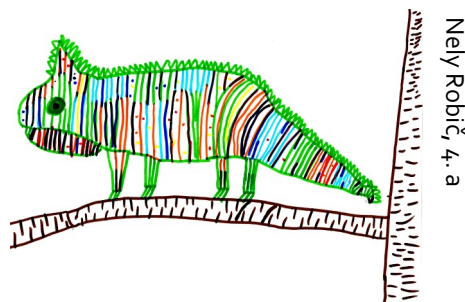
Zoja Primec, 3. b

OBISKAL ME JE VESOLJČEK MIHA

Ob polnoči sem se zbudil. Nekaj sem zaslišal. Pogledal sem okoli in ga zagledal. Obiskal me je vesoljček Miha, star 10 let. Povabil sem ga v dnevno sobo in mu ponudil sok. Nato sva odšla spat. Naslednje jutro sva raziskovala okolico naše hiše. Ničesar nisva našla, le okoli parka nekaj nenavadnih rož. Gospoda Marka sva vprašala, če jih morda pozna. Povedal nama je, da so zdravilne. Pomagajo pregnati gripo, zato jih ne smeva trgati. Ker je Mark zbolel, sva uporabila tisto zdravilno rožo. Odšla sva dalje in zagledala lebdeče mafine. Ker so bili brezplačni, sva jih z vesoljčkom nabrala in jih podarila revnim ljudem. Naslednji dan sva si v kinu ogledala film Mali šef. Ta večer sva šla pozno spat. Zjutraj sem se prebudil in Mihe nisem našel. Na postelji je bilo njegovo sporočilo. Napisal je, da se je vrnil domov v vesolje, zaradi bolezni njegovega očeta. Pripisan je bil njegov domači naslov. Kasneje sva si dopisovala in kmalu sem prejel veselo novico, da pride spet v petek.

Maruša Černe, 4. a

Nely Robič, 4. a

Amadej Jevšek, 4. b

MORDA TUDI ZAJČKI

Morda tudi zajčki
imajo tete z velikimi glodavčki,
da jih čuvajo
in jim čevελjce obuvajo,
kadar je mamica v službi
ali v zajčji družbi.

Nika Furlan, 4. b

MORDA TUDI PAJEK

Morda tudi pajek s svojo mamico
plete mreže,
da se muha ujame v reže.
Pa bo res dobra kuha – ta juha.

Aljoša Žolnir, 4. b

ZPM je ob dnevu otroka organizirala delavnice na Trgu svobode. Preizkusili smo tudi svoje spretnosti. Spoznali smo igre, ki so se jih otroci igrali nekoč.

TEHNIŠKI DAN – VOZIČEK S POGONOM NA GUMO

Na tehniškem dnevu smo spoznavali premikanje teles. Izdelali smo voziček s pogonom na gumo. Spoznali smo različna orodja in jih uporabljali. Nato je učiteljica razložila, kako moramo sestaviti voziček po priloženih navodilih.

Ampak pri sestavljanju si nismo smeli pomagati, v kolikor smo si, nam je učiteljica odbila točko.

Pri izdelavi smo razžagane dolge in kratke deščice zlepili z lepilom. Nato smo na dele, kjer bodo nameščena kolesa, nalepili trikotnike z luknjicami. Skozi luknjice smo potisnili palice, na katere smo namestili kolesa z gumicami. Gumice smo uporabili zato, da so se kolesa lažje in bolj gladko vrtela.

Sledil pa je najbolj zabavni del. Na zadnji del vozička smo nalepili les v obliki kvadrata in pod njim zabili majhen žebliček, za gumico. Na zadnji del kvadrata smo z gumico pritrdili cevko, na katero smo nataknili balon. Ko smo balon napihnil in smo voziček spustili, se je premikal. Naše prevozno sredstvo se je premikalo s pomočjo zraka iz balona.

Bil je poučen in zabaven dan.

Neža Mayer, Nika Furlan, 4. b

ČASOPISNA HIŠA

Šolski novinarji smo v sredo, 16. 10. 2019, obiskali časopisno hišo Večer.

Novinar v časopisni hiši nam je opisal postopek nastajanja članka. Najprej moraš pridobiti zanimive teme, lahko ti jih predlagajo tudi drugi. Ko imaš temo izbrano, jo moraš preoblikovati v besedilo. Napisano besedilo še enkrat natančno in podrobno prebereš. Lahko pa si tudi pomagaš tako, da ga prebereš in daš v predal ter ga čez nekaj časa ponovno prebereš.

Besedilo seveda pred objavo daš prebrati tudi drugi osebi in če je kakšna napaka, jo hitro popraviš. Paziti pa moraš, da je tvoj članek resničen, zato podatke vselej preverjajo na različnih koncih.

Videli smo tudi delovna mesta za računalniki. Eden izmed prijaznih uslužbencev nam je dovolil, da smo pokukali v njegov računalnik. Razvrščal je članke. Skrbel je za končni izgled časopisa. Članke pogosto podkrepijo tudi s fotografijami.

Da lahko vsako jutro vzamemo iz nabiralnika sveži časopis, poskrbijo številni uslužbenci, ki pokrivajo različna področja. Barbara Repovž je zadolžena za internet, Sašo Bizjak je fotograf, Matija Stepišnik je odgovorni urednik, Urban Červek skrbi za dnevno redakcijo, za zunanjo politiko pa je tu Vojislav Bercko.

Za konec smo odšli v delovni prostor, kjer se odvijajo sestanki in tečejo pogovori. Dobili smo nekaj izvodov dnevnika Večer, katerega smo bili seveda zelo veseli.

V časopisni hiši je bilo zelo zabavno in poučno, skratka bilo je čudovito.

Nika Furlan, 4. b

BREZ VODE NI ŽIVLJENJA

Eden izmed osnovnih ciljev Mariborskega vodovoda je zagotavljanje ustrezne pitne vode. Brez vode ni življenja. Zavedamo se, da je pitna voda dragocena in je treba z njo skrbno ravnati. Veliko razmišljamo o tem, zato smo si 23. 10. 2019 šli pogledat od kod priteče voda v naše domove.

Bilo je v prvem letu prejšnjega stoletja. Leta 1901 so po vodovodnih ceveh v Mariboru pritekale prve kaplje pitne vode. Trenutno črpajo vodo iz 49 vodnjakov. 40 metrov globoko pod našim mestom je podtalnica. Lahko bi rekli, da je pod našim mestom nekakšno jezero. Iz globin morajo izčrpati veliko vode za veliko ljudi, saj en človek na dan v povprečju porabi 150 litrov. Mariborski vodovod danes v celoti ali vsaj delno oskrbuje s pitno vodo porabnike v 16 občinah.

Dea Vehovar, 5. a

REŠIMO PLANET

Alen Grum, 8. a

Eden od največjih problemov današnjega časa je onesnaževanje planeta. Vsi ga onesnažujemo, čeprav se tega večinoma ne zavedamo. Skoraj vsak dan se peljemo z avtomobilom, že to onesnažuje okolje. Je pač nujno! Ampak opažam, da nekateri kar tako vržejo kaj na tla. Če vidim koga, ki ga poznam, da to dela, mu poskušam to preprečiti.

Ko boste šli na morje čez nekaj let, se morda sploh ne boste mogli več kopati, saj bo v morju preveč odpadkov. 8 milijonov ton plastike letno se znajde v morju. Preden sem to prebral, sem mislil, da bo ta številka nekaj-krat manjša. Največji problem v oceanih so razni strupi in kemikalije. Teh se ne moremo kar tako znebiti. K onesnaževanju veliko pripomorejo tudi nesreče, kot je recimo razlije nafte v oceane. Zaradi tega lahko izumrejo številne vrste rib.

Tudi onesnaževanje ozračja je velik problem. Lahko se zgodi, da bo v prihodnosti ozračje tako zastrupljeno, da sploh ne bomo smeli ven brez mask za dihanje. To se v nekaterih mestih že dogaja. K čistejšemu okolju bi lahko pripomogli tako, da bi se čim manj vozili z avtomobili in bi več uporabljali javne prevoze. Saj je čisto razumljivo. Z avtobusom se pelje več ljudi hkrati, kar pa je gotovo boljše kot da se vsak vozi s svojim avtom. Na vseh področjih iščemo rešitve. Do leta 2030 se bo v Sloveniji zmanjšala prodaja bencinskih in dizelskih avtomobilov. Pomagamo lahko tudi tako, da posadimo drevesa, saj ta čistijo zrak.

Onesnaževanje kopnega je tudi velik problem. A tega lahko pomaga zmanjšati vsak sam. Če ne mečete odpadkov na tla, se ne bo nič hudega zgodilo. Sreča, da se nagibamo k temu, da se bo vse manj prodajala plastika za enkratno uporabo.

Otroci lahko pri osveščanju odraslih odigramo pomembno vlogo, ko o onesnaževanju in reševanju okolja čim več govorimo.

Tudi če vse to pozabite, si zapomnite, da MI odločamo o tem, kakšen bo naš planet v prihodnosti. Na njem bomo MI živeli.

Rok Dubravica, 5. a

ŠOLA V NARAVI

Šola v naravi je bila polna dogodivščin in zabave. Po dolgotrajni vožnji, že vsi utrujeni, smo končno prispeli v Poreč.

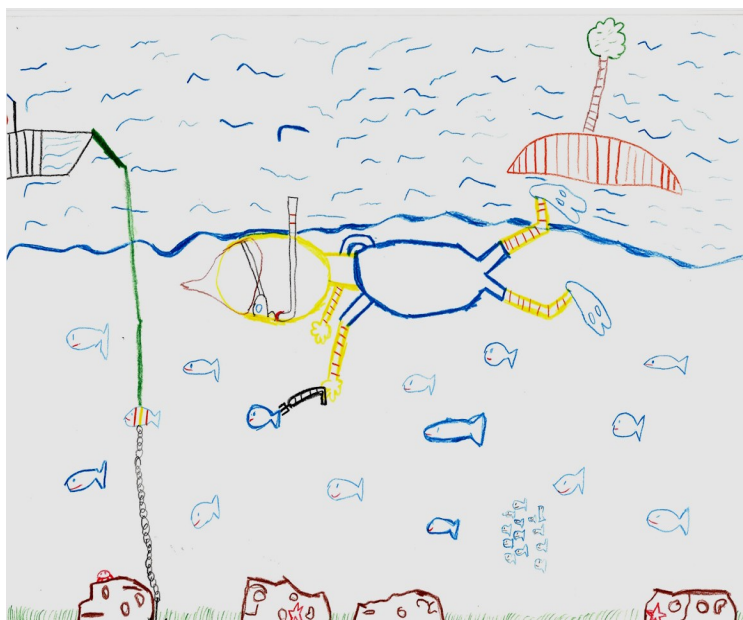
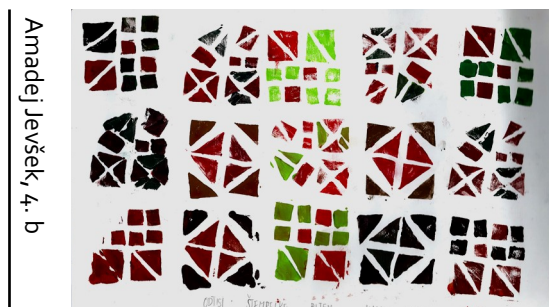
Najprej smo razpakirali in se pripravili za plažo. Na plaži smo se res zabavali, igrali smo se, se kopali in skakali v vodo. Naslednji dan smo zvečer imeli disko. Dneve smo preživel na plaži, ob večerih pa smo šli na sladoled. Nekega dne smo presenečeni slišali glasbo za vogalom in sredi trga smo zagledali orkester. Obstali smo in poslušali. V sredo smo si ogledali cerkev, obiskali smo vodna igrala in si kupili spominke. Z ladjo smo se popeljali v različna mesta. Na ladji smo uživali, saj so nam postregli slastne ribe, ob tem smo poslušali glasbo in se veselili. V četrtek smo se počutili že kar domače na plaži. Veliko smo se igrali, zvečer pa smo si ogledali film *Košarkar naj bo*. Nekateri so že nestrpno čakali na petek, ko je bil naš povratek, eni pa so še hoteli ostati. Zvečer smo gledali košarkarsko tekmo in močno navijali. Zadnji dan smo spakirali svoje kovčke, se odpravili in končno objeli svoje starše. Vsi smo bili veseli.

Dea Vehovar in Maša Hodnik, 5. a

REKLAMA - DAMA

Reklama res je prava dama,
lahko pa tudi globoka jama.
Včasih reče moja mama,
da bi bila reklama odlična sama.
Če bi vsem ljudem veselje dala,
bi vsaka dama z njo vso noč plesala.

Ines Fritz, 5. a

Žan Movrin, 5. b

OKTOBRSKO KOPANJE NA MORJU

Pred krompirjevimi počitnicami smo se odločili, da gremo na morje, kjer bomo do konca uredili našo prikolico. V nedeljo smo se odpravili na Hrvaško v Sukošan. Bilo je zelo toplo. Že prvi dan sem bila v kratkih hlačah. Babi me je vprašala, če se grem kopat. Tisto sekundo sem se tako začudila, kot še nikoli. Hitro sem stekla v apartma, se preoblekla v kopalke in skočila v morje. Voda je bila malo mrzla. Če bi bil moj stric tam, bi me vprašal, če je voda kaj mokra. V ponedeljek je imela mami rojstni dan. Takrat se je tudi dedi kopal in me je zelo presenetil. V sredo smo se odpeljali domov v Kamnico. Babi še zdaj večkrat reče, da ne more verjeti, da smo se kopali v morju zadnji dan oktobra.

Anja Grum, 3. b

DAN ZLATIH KNJIG - BRALNI MARATON

Rotovski trg v Mariboru so zavzeli mladi nadobudni pesniki. S tem dogodkom se je začela nova bralna sezona oziroma začetek branja za Prežihovo bralno značko. Tudi nas je preplaval pesniški navdih, zato smo se 17. 9. 2019 udeležile bralnega maratona. Vsaka od nas je napisala svojo pesem in jo predstavila zbranemu poslušalstvu. Na prireditvi sta nas nagovorila tudi srednješolca Maša in Uroš, ki sta že izdala vsak svojo knjigo. Pa tako mlada sta še! Po nastopu smo za nagrado dobili knjigo, ki smo si jo lahko izbrali. Vsaka od nas je bila zadovoljna z izborom. Domov smo nesle knjigo in zvrhano mero zadovoljstva.

Pisanju in branju pesmi se lahko preda vsakdo, poizkusite tudi vi, ne bo vam žal.

Minea Jevšek, 7. a, Zara Godec, 8. a, Neli Lazar, 9. a

MOJ SVET POEZIJE

Moj svet poezije
je drugačen od našega sveta,
tam ljudje se ne sprehajajo po ulicah,
le besede hodijo sem ter tja.

Te so majhne in velike,
tam so vejice in pike,
mogoče še klicaj spoznaš,
ko kliče : »Hej TI, pridi sem prijatelj naš!«

A v mojem svetu poezije,
včasih tudi žalost vzklije
in pride čas,
ko moje srce se v temó ovije.

Z veselo pesmijo žalost prepodim
in se radosti življenja prepustim.
Zato rada zaidem v ta svet,
poln barv, petja, čudes.

Zara Godec, 8. a

MOJA OBZORJA

Obzorja so v dobesednem pomenu črte,
v resničnem življenju pa možnosti odprte.

Jaz jih širim z branjem knjig in poezije,
in s tem gradim svoje življenjske melodije.

Znanje in obzorja,
ki jih pridobivamo z branjem
so edinstvenega pomena,
kot v našem telesu kolena.

Neli Lazar, 9. a

POJDIMO V SVET BRANJA

Kdor rad sanja,
odkriva nova spoznanja
in ga dolgčas preganja,
mu toplo priporočam svet branja.

Saj, ko enkrat zaideš vanj,
si poln sanj
in ga želiš znova in znova obiskati
in brati.

A prvič v ta svet ni lahko priti.
Polno je stranskih poti, na katerih je možno zaiti.
Zaide precej ljudi, ki v branju hitijo
in se ga zato ne veselijo.
Kmalu pridejo do spoznanja,
da ne marajo branja.

Potem je težko najti pravo pot,
a tisti, ki se zavejo svojih zmot,
lahko še zavržejo protibravno figo,
ko preberejo res dobro knjigo.

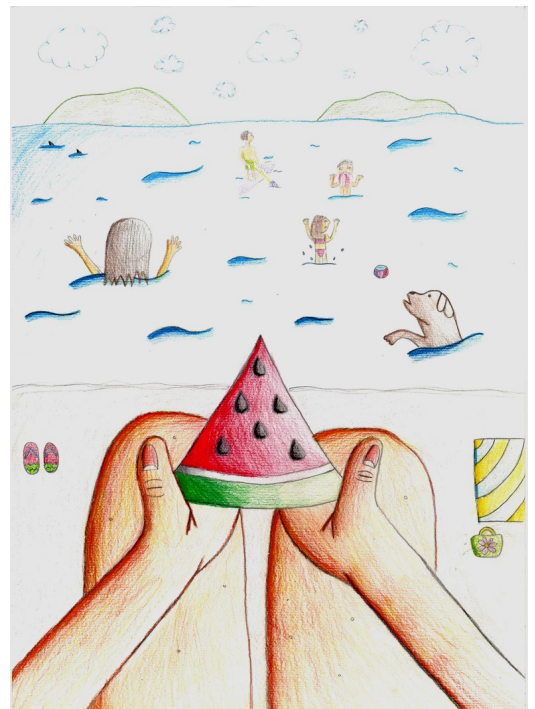
Zato, če vas branje na začetku ne veseli,
brez skrbi, tudi mene ni.
Trudite se še naprej,
verjemite, da branje ni tak bav bav
in ne bo vam žal.

Zvečer pa,
namesto spanja,
odprite knjigo in pojdimo v svet branja!

Minea Jevšek, 7. a

Zara Godec, 8. a

Alja Šebart, 9. a

Jakob Zemljič, 8. a

KO SMO IZDELOVALI IZDELKE ZA BAZAR

Novoletni bazar je pri nas že tradicionalen. Tudi letos smo učenci izdelovali izdelke in jih kasneje ponudili na bazarju. Seveda smo učenci 5. razreda z največjim veseljem sodelovali.

V ta namen smo imeli organiziran tehniški dan. Na vse zgodaj smo se zakopali v pripomočke in materiale, ki sta jih za nas pripravila učiteljica in učitelj. Najprej smo se lotili izdelave smrečic iz različnih vrst papirja. Pri navijanju papirja smo morali biti potrpežljivi, pri lepljenju z vročim lepilom pa zelo pazljivi. Nastali so lepi okraski za na jelko. Sledilo je izdelovanje venčkov. Te smo oblikovali čisto po naši domišljiji. Uporabili smo suhi material in raznorazne okraske, ki smo jih prinesli. Na koncu smo se lotili še okraševanja bunkic za jelko. Izdelali smo veliko lepih izdelkov. Pri delu smo uživali in z veseljem ustvarjali.

Žan Movrin, 5. b

BOŽIČNI VEČER

Mmmm, kako diši vabljivo!
Poglej, na mizi je pecivo.

Vsa družina zbere se
okrog bleščeče smrekice
in nestrpno pričakuje,
kdaj prišel bo dobri mož.

Svečke in luči gorijo,
zunaj naletava sneg,
smeh in pesem sliši se v breg.

Božiček čez nebo leti
in nas vse obdari.

Žiga Rojs, 5. b

BOŽIČ

Prihaja božič. Najlepši čas.
Ko vsi smo zbrani, da obišče nas
tisti mož, ki razveseljuje,
tisti mož, ki obdaruje.

Prihaja božič. Najlepši čas.
Ko ob jelki sedimo,
se čarobnosti veselimo,
da obišče nas,
tisti mož, ki darila nosi;
tisti mož, ki veselje trosi.

Prihaja božič. Najlepši čas!

Elli Cof, 5. b

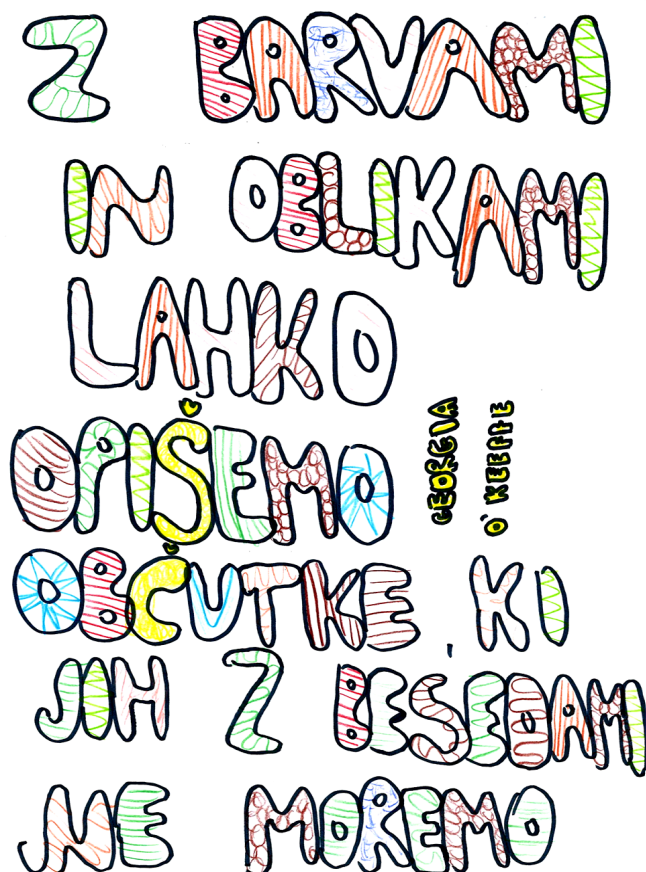
TEŽKO JE

Če za katero življenjsko obdobje lahko rečemo, da ga zaznamujejo številne spremembe, je to prav gotovo najstništvo. Danes ni prav nič drugače, morda celo bolj zahtevno, kot je bilo včasih.

V pogovoru o hvaležnosti smo se dotaknili medsebojnih odnosov in ugotovili, da vselej ni lahko. Učenci 5. a razreda so povedali, da je težko:

- * Izpovedati naklonjenost.
- * Se včasih komu nasmehnuti.
- * Se opravičiti.
- * Priznati resnico.
- * Prenašati nasilje.
- * Prosit.
- * Se zlagati.
- * Se predstaviti in nekaj povedati.
- * Biti smešen.
- * Ohranjati dobre ocene.
- * Nastopati na odru.
- * Zaupati prijatelju in potem verjeti, da te ne bo izdal.
- * Vprašati (da se ne bi osmešil).
- * Povedati skrivnost.
- * Se pogovarjati z uradno osebo.
- * Prenesti, da se kdo dere na tebe.
- * Ko te je sram.
- * Priznati poraz.
- * Biti v vsem dober.
- * Se skregati s prijateljem.
- * Poljubiti nekoga.

zapisala Zdenka Štruc, knjižničarka

Karolina Aber, 7. a

ŽIVLJENJE

Življenje je eno, zato skrbi zanj, najdi si prijatelja in ne bodi čisto sam. Drugače ti bo dolgčas bilo in nikoli zabave ne bo.

V življenju se ti bo nekaj lepega zgodilo, zato misli lepo in to naj ti bo vodilo. Drugače se bo kmalu vse stemnilo. V življenju bodi fer, prijazen in še kaj, zapomni si še to, da ga več ne bo nazaj.

Neja Vidergar, Dea Vehovar, 5. a

Neli Lazar, 9. a

Ohranjamo kulturo pisanja

Od 20. do 24. januarja 2020 smo sodelovali v Tednu pisanja z roko. To je vseslovenska akcija, v kateri sodeluje 230 ustanov, predvsem osnovnih in srednjih šol.

Pisanje z roko je več kot uporaba pisala, je izvirna spretnost. Če pišemo, ostaja pisava tekoča in čitljiva. Možgani delujejo bolj kompleksno, kot pri pisanju na računalnik. Pri pisanju z roko se nam utrne več idej, ohranjamo dolgotrajnejšo pozornost.

Teden pisanja z roko je s posebnim pismom podprl Minister za izobraževanje, znanost in šport Jernej Pikalo.

Osrednja tema Tedna 2020 je 'V naši družini radi pišemo z roko'.

Le kdo tako piše?

Glej, naj najlepša verz droban
se komu drugemu ta dan,
ga vsaj za hip razveseli -
podpiši se pa ti!

Hočeš daj mi daj stremeti,
kar je dobro, tu dobiš,
srečo moraš le ujeti,
zmeraj blizu nje živiš.
(J. W. von Goethe)

Nadani si marmesek.
Ena velikost ustreza vsem.
NEZNANI AVTOR

Če reče kdo ti šal besedo,
ne vtisni koj si jo v srce,
saj mnogokrat iz ust uide
o tem, kar srce nič ne ve.

Resnica osvobaja
človekovo dušo.

Brez naklonjenosti
in prijaznih čustev
v življenju ni radosti.
(cicero)

Prvi gurčljaj je zmeraj
najokornejši.
(Stamenški)

Glavu lahko storiš danes -
stori! Misel na nedokončano
delo najbolj utruja.

Ne delaj neykih učitelj,
v njih ni čarobnosti...
Naučitelj na veliko, učeri vinoto,
upaj in delaj. (D.H. Burukhan)

Življenje je kot vožnja s kolesom.
Če želite ohraniti ravnotežje, se
morate premikati naprej. (A. Einstein)

JAZ SEM JAZ

Kdo je jaz,
ki ga ne poznam?
Kdo je jaz,
ki srečujem ga vsak dan?
A ta jaz,
se skriva globoko v nas
in se ne naslika
kar sam na naš obraz.
Ta jaz se skriva
kot senca, ki je minljiva.
Zakaj se svojega jaza bojim,
če pa vsak dan
življenje z njim si delim.
Torej, jaz sem jaz
in ti si ti, takšen kakršen pač si.

Maruša Gomivnik, 9. a

SRCE

Srce je ljubeče,
a včasih moteče.
V ljubezni poka od sreče,
v žalosti joka boleče.
Srce je kot ura,
ki kokodaka kot kura.
Ko pa ga ni,
tudi sreča zaspi.

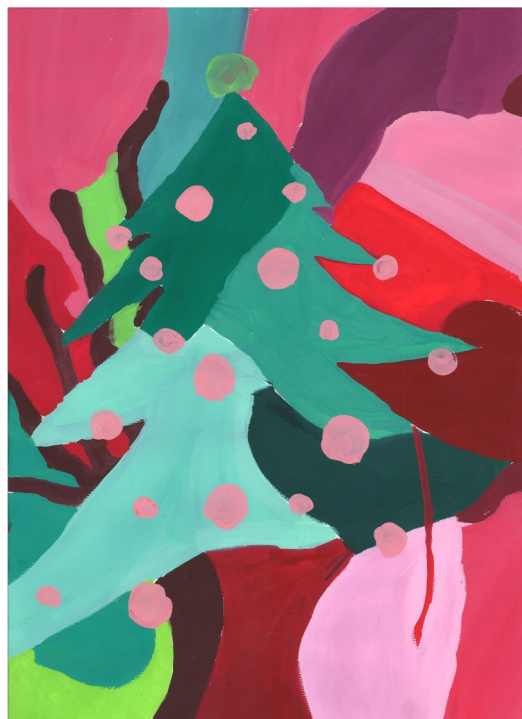
Alina Korotaj, 6. b

GAZELA O OČEH

Kaj vidimo z očmi? Tisočere barv vidimo z *našimi očmi*,
grozote in strahote ... veselje in ljubezen ...
vse to vidimo z *našimi očmi*.
V čisto bit naše in tuje duše,
vidimo samo z očmi, *našimi očmi*.
Majhne in velike, iskrive in žalostne oči,
prav vse vidimo z očmi, *našimi očmi*.
Ljudi sedem je milijard,
a dvakrat več oči vidimo z *našimi očmi*.
Prav vsak od nas ima dva para prelepih oči,
ki zagledamo jih z *našimi očmi*.

Lili Frank, 9. a

Ela Brus, 6. a

BOŽIČNI KONCERT

V četrtek, 12. decembra 2019, so učenci, ki obiskujejo glasbene krožke na naši šoli, pripravili božični koncert, pod vodstvom učiteljice Janje Ambrožič in ob tehnični pomoči učitelja Danijela Korparja. V dvorani KS Bresternica sta zaigrali mlajša in starejša Orffova skupina, zapela sta otroški in mladinski zbor ob spremljavi šolskega banda. Poslušalcem, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotička, so nastopajoči pričarali radosten zimski večer.

Janja Ambrožič, učiteljica

RIGHT NOW

Right now everybody is in a hurry, like there is coming a big snow flurry. People are driving wildly with their cars and they don't have time to look on the sky full of stars.

Everybody is looking into their smartphones and because of that now they have lazy bones. Instead of talking face to face, they all have their own facetime place.

The world can't be like this forever, so let's change it now together.

Neli Lazar, 9. a

Chiara Menhart, 8. a

RESNI POGOVORI NA NAŠI ŠOLI

V začetku novembra smo v šoli v okviru programa *Na poti k odličnosti* izvedli celo uro dolg pogovor. Imeli smo debatni klub. Večina ob debatnem klubu pomisli, da je to krožek, kjer se sestane več ljudi in se pogovarjajo. Tako smo mislili tudi mi, ko smo se prijavljali. Debatni klub je soočanje mnenj oziroma razprava o trditvah. Pri tem sodelujeta pozicija, ki neko trditev zagovarja, in opozicija, ki trditvi

oporeka. Ko smo prišli v knjižnico, sta nam svetovalna delavka in knjižničarka razložili potek debate. Razdelili smo se v dve skupini. Seznanili smo se s trditvami, potem pa se je začelo. V dveh minutah smo se morali pripraviti na govor. Teme prej nismo poznali. Predstaviti je bilo treba dobre in slabe plati trditve. Obe strani sta svoja stališča jasno, prepričljivo in argumentirano zagovarjali. Pri tem je pomembno, da smo si prisluhnil in razumeli popolnoma nasprotno argumente. Mnenja so se kresala, besede so letele ena čez drugo. Publika je morala pozorno poslušati obe strani, saj je na koncu odigrala vlogo sodnika in glasovala. Po prešteti glasovih smo izvedeli, da je bila prepričljivejša pozicija. Očitno smo se dobro pripravili.

Ob koncu našega »resnega« pogovora smo bili enotni, da si želimo debato še ponoviti, saj razprava ni samo poučna, ampak je tak način vzpostavljanja dialoga tudi zelo zanimiv in zabaven.

Alen Grum, 8. a

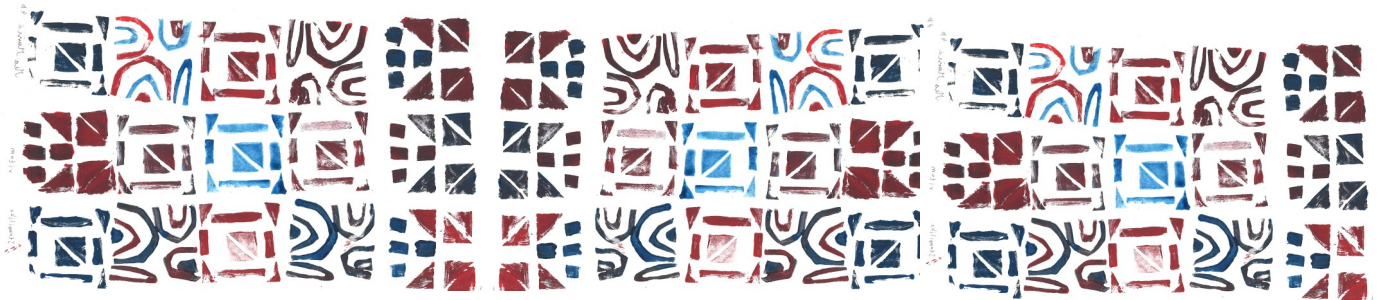
OPTIČNE ILUZIJE, STARI GRKI IN OSTOMAHION

Na našem jesenskem potepu v okviru dejavnosti *Na poti k odličnosti* smo se ustavili na dveh postajah. Prva je bila Arboretum Volčji potok, kjer smo se na lastne oči prepričali, da nam oči včasih lažejo. Na travnatih površinah, med rožicami in bučami je bilo predstavljenih nekaj preprostih trikov, ki so nas kar malo zmedli. Tu je bilo kolo, ki ni bilo kolo, hiša, ki se je pogrezala, okno, ki je bilo hkrati odprto in zaprto in še kaj. V šotoru z ogledali pa smo se naenkrat znašli med krokodili, na stropu sobe in pogledali v navidezno neskončnost. Bilo je zanimivo in zabavno.

Naša druga postaja je bil Cankarjev dom v Ljubljani, kjer smo se na razstavi Ideja sprehodili skozi vznemirljivi svet starogrške znanosti in tehnologije. Ob bogatem slikovnem gradivu in interaktivnih predstavitev smo spoznali številna odkritja na različnih področjih, in sicer umetnosti, medicine, astronomije, matematike, fizike, biologije... Pravi izumitelji so bili ti stari Grki, in to pred 2500 leti.

Sledila je matematična delavnica, kjer smo se naučili, kaj je Arhimedov ostomahion. To je sestavljanka iz 14 ploščic, iz katerih je možno sestaviti zanimive oblike. Mi smo se preizkušali v sestavljanju kvadrata, in verjemite, kljub namigom ni bilo lahko.

Karmen Zinrajh, učiteljica

Mia Muršič, 4. b

HIŠNI LUBLJENČKI

Domače živali imajo ljudje radi. So zelo prikupne in prijazne. Ko je človek v stiski, ga znajo zelo dobro pomiriti. Z njimi nikoli ni dolgčas.

Z **učenci 3. a razreda** sva se pogovarjali, kako živali njim bogatijo življenje.

Aichi Leni dela družbo muca Lučka in kuža Taxim. Muca ne zna veliko trikov, pes pa jih obvlada. Muca spi v škatli, postlani s starimi oblačili, pes pa spi na inštrumentu. **Pia** nam je povedala, da ji družbo dela psička Bleki. Včasih spi tudi pri njej v njeni postelji. Kmalu bo stara 2 leti. Je bele, rjave in črne barve. **Hana** pravi, da se zelo rada druži s svojo psičko. Roxy obožuje priboljške,

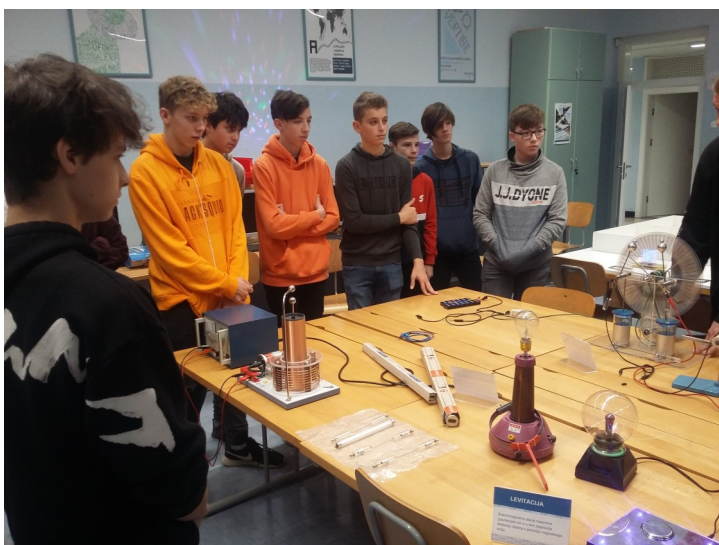

ki si jih zasluži z izvedbo trikov. Z nami je zgodbo delil tudi **Lan**, ki ima doma dva psa. Kliče ju Pedo in Ron. Muci je ime Ajša, konju pa Blisk. Zelo rad jaha. **Rene** ima doma dve mački. Slišita na ime Filip in Jakob. Spita v sobi in jesta seveda mačjo hrano. **Iza** si želi psa labradorca. Klicala bi ga Piko. Naučila bi ga zelo veliko različnih trikov. **David** bi rad imel psa. Imena še ni izbral, spal bi v pasji hiški na dvorišču.

Vsem ljubiteljem živali želiva še obilo prijetnih trenutkov v njihovi družbi.

Naja Dobovšek in Lana Lazar, 6. a

TEHNIŠKI DAN NA SERŠ

V sredo, 13. 11. 2019, smo se z devetošolci OŠ Kamnice odpravili na SERŠ. Prijazno so nas sprejeli ter nam podali nekaj osnovnih informacij o SERŠ-u. Dijak nam je predstavil električno kolo, ki so ga učenci izdelali sami in se z njim udeležujejo različnih tekmovanj. Kolo smo lahko tudi preizkusili. Najpogumnejši je bil Enej, ki se je s kolesom popeljal po ploščadi pred šolo. Dijaki SERŠ-a so nam predstavili različna električna vezja. V multimedijski učilnici smo se preizkusili kot kamermeni. V snemalnem studiu smo izvedeli, da na šoli deluje kar nekaj rock bandov. Z veseljem

pa smo poprijeli po daljinskih upravljalcih majhnih robotkov. Nekateri so se preizkusili v izdelovanju spletne strani, spet drugi v urejanju slik. Tako se je naš dan zaključil, vračali smo se veseli in z mnogo več znanja.

Vitja Lipovec, Timotej Dobaj, 9. b

TEHNIŠKI DAN NA SREDNJI ŠOLI ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM MARIBOR

23. oktober 2019 je bil prav poseben dan, saj smo obiskali Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Maribor. Devetošolci smo se zjutraj zbrali pred šolo, kjer nas je čakal turistični vlakec Jurček. Dijakinji Srednje gostinske šole sta se prelevili v vlogo turističnih vodičkov. Med kratkim potovanjem sta nam predstavili kratko zgodovino drugega največjega mesta v Sloveniji. Posebno pozornost sta namenili pomembnim stavbam. Vlakec je vozil zelo počasi, da smo imeli dovolj časa za občudovanje mestnih znamenitosti. Ustavili smo se pred Srednjo šolo za gostinstvo in

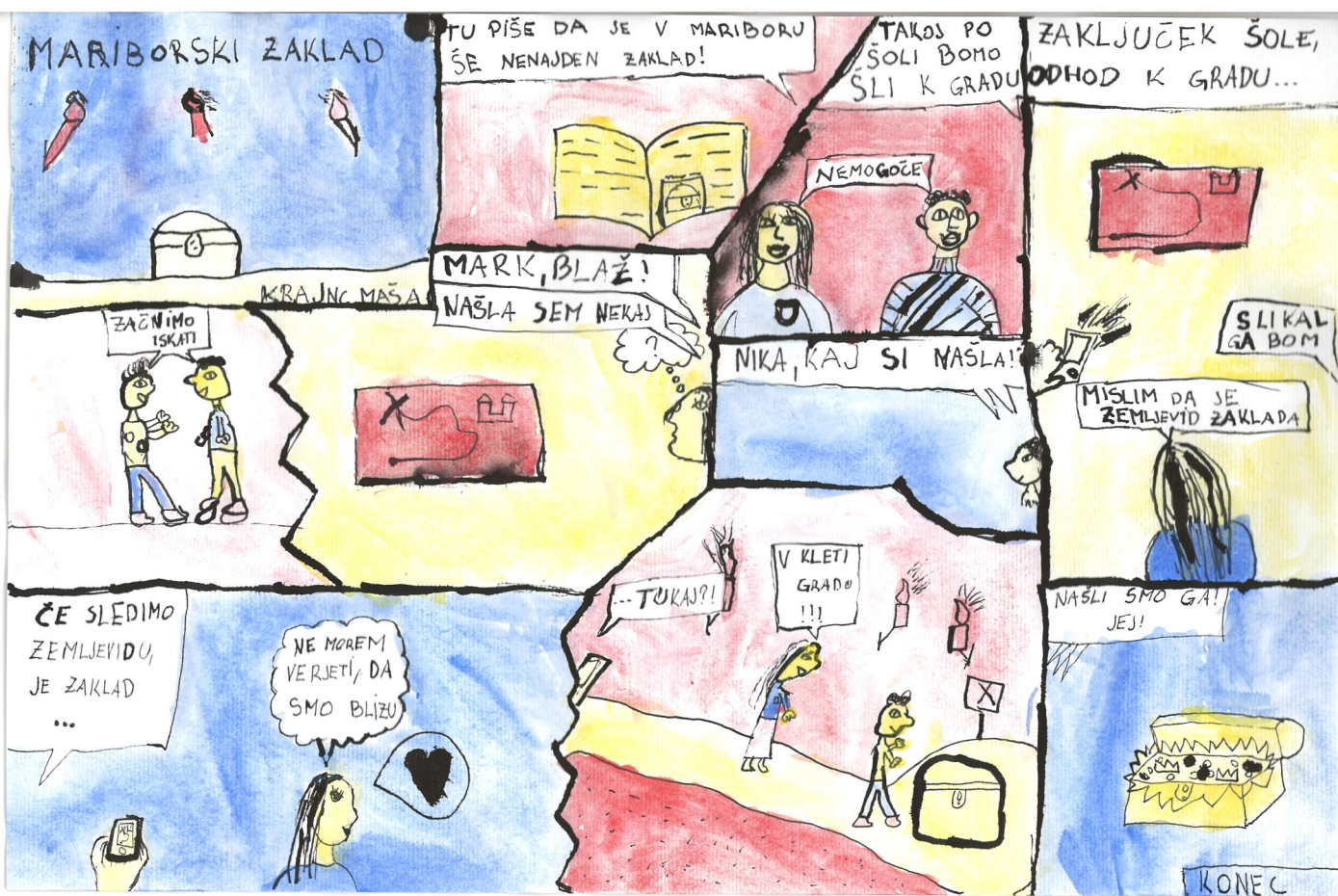
turizem, kjer so nas pričakali dijaki in nas pospremili v učilnico. Podrobno so nam predstavili programe na šoli. Druženje so popestrili s kuhanjem in pripravo koktejla. Najbolj pogumni in spretni devetošolci smo si naredili predpasnike in se preizkusili v flambiranju palačink ter mešanju koktejlav. Po praktičnem delu smo razgibali še možgane. Razdelili smo se v skupine in se pomerili v znanju. Po opravljenem kvizu, so nas v jedilnici pogostili s kosilom. Prijeten dan smo v sončnem dopoldnevu zaključili s prekrasnim sprehodom do naše šole.

Vitja Lipovec, Timotej Dobaj, 9. b

PEŠ-BUS

Naš »Peš-Bus« je korakal od ponedeljka do petka. V ponedeljek 7.45 sem se priključila učiteljici Tari in ostalim udeležencem. Previdno sem prečkala cesto in počakala na postaji. Ob snidenju mi je učiteljica najprej izročila odsevni jopič, ki služi temu, da smo bolj vidni in varni v prometu. Do šole smo imeli sedem postaj. Prečkali smo tudi križišča. Med hojo smo bili pozorni na ostale udeležence v prometu in prometne znake ter prometne predpise. »Peš-Bus« sem rada obiskovala, ker je poučno in hkrati zabavno. Pot do šole pa sem preživela s svojimi sošolci in prijatelji. »Peš-Bus« mi je dal občutek varnosti v prometu. Ko bom naslednjič sama odkorakala v šolo, bom veliko bolj samozavestna.

Nika Ogrin, 4. a

Maša Krajnc, 7. b

PREDTEKMOVANJE ZA MALE SIVE CELICE

Pričetek šolskega leta pomeni tudi pričetek predtekmovanj za kviz Male sive celice. Predtekmovanje za podravsko regijo se je odvijalo v torek, 24. septembra 2019, na Osnovni šoli Rada Robiča Limbuš. Učenci te šole so zmagovalci lanske finalne oddaje kviza Male sive celic.

Našo šolo sta zastopali dve zagnani ekipi, sestavljeni iz sedmošolcev, osmošolcev ter devetošolcev. Arne Završnik iz 9. a, Nives Furlan iz 8. a in Ana Kramberger iz 7. b so sestavljali prvo ekipo. Filip Barbirič Frank iz

9. b, Vita Rojs iz 8. a in Chiara Mačukat iz 7. b pa so bili v drugi ekipi. Slednja je med 50 ekipami pri pisnem delu dosegla 8. mesto in se uvrstila v ustni del tekmovanja. Pred polno dvorano poslušalcev so našo šolo odlično zastopali in suvereno odgovarjali na zapletena vprašanja voditelja Nika Škrleca, vendar jim je za las ušla uvrstitev v televizijsko oddajo, zaradi razlike točk med 1. in 8. uvrščeno ekipo na pisnem delu. Čestitamo našim »malim sivim celicam«.

mentorica Karolina Purgaj

ŠOLSKO IN DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ LOGIKE 2019

Tudi letos smo se v mesecu septembru (26. 9. 2019) udeležili šolskega tekmovanja iz logike. Sodelovalo je 86 učencev. 41 učencev bo za uspeh na šolskem tekmovanju prejelo tudi bronasto priznanje. Čestitke vsem udeležencem tekmovanja.

Siniša Brkić, učitelj

TABOR ZDRAVA IN KORISTNA VODA

V petek, 27. 9. 2019, smo se z avtobusom odpeljali do ČŠOD doma Ajda, ki leži na razglednem pobočju Libeliške Gore v občini Dravograd. Imeli smo prelep pogled na Dravsko dolino. Ta dva dneva, ki smo jih preživeli v prekrasnem okolju, smo izkoristili za učenje in zabavo. Preizkusili smo se v nordijski hoji in s kanujem prepluli Dravo. Pomerili smo se v malo spremenjenem tabornem »master šefu« in izdelali mini

hidroelektrarno. Učili smo se streljati z lokom. V prostem času smo igrali odbojko, badminton, namizni tenis in družabne igre. To je bil čas odbojcarske evforije, zato smo si ogledali tudi odbojcarsko tekmo in močno navijali. Spremljali sta nas učiteljici Breda Kvar in Urška Skarlovnik. Iz tabora smo se vrnili veseli, nadihani svežega zraka in obogateni z novimi izkušnjami.

Ela Brus, 6. a

POHOD NA URBAN

Urban je bil in je še zmeraj zbirališče ljudi ob različnih cerkvenih praznikih, ob praznovanju 1. maja ter drugih priložnostih. Vrh Urbana meri 597 m nadmorske višine in leži na stičišču dveh geografskih enot severovzhodne Slovenije: Slovenskih goric in Kozjaka. Prvo pisno omembo tega območja zasledimo v zgodovinskih virih že daljnega leta 1289. Cerkev sv. Urbana na slikovitem hribu nad Kamnico je omenjena v pisnem viru že leta 1352.

Urban je najbolj znana in priljubljena izletniška točka v bližnji okolici Maribora. Svoj prvotni čar je morda izgubila, odkar se je možno skoraj iz vseh smeri pripeljati z avtomobilom čisto do vrha.

Tisto jutro smo se zbrali v učilnici 6. a razreda, da bi se pogovorili o izvedbi pohoda. Kmalu se je ob glavni cesti skozi Kamnico vila dolga kolona ljubiteljev narave. Med pohodom smo se veliko pogovarjali. Sredi hriba smo naredili kratek premor, da smo se nekoliko spočili in odžejali. Ko smo prispeli na vrh Urbana, smo se okrepčali še z malico, klepetali in se igrali. Prav potruditi smo se morali, da smo izpraznili vse vrečke s sladkarijami, ki smo si jih prinesli s seboj. Posebno veselje pa je bilo druženje s starejšimi učenci.

Počasi smo se vračali nazaj proti Kamnici. Sonce nas je grelo, povsod so se pojavljale žive barve jeseni, a poletja še ni bilo konec.

Športni dan smo zaključili nasmejani in zadovoljni.

Naja Dobovšek in Lana Lazar, 6. a

TRNOVA POT DO VELIKIH USPEHOV

Šolsko ekipo za odbojko so sestavili športniki različnih panog. Med njimi so bili veslači, nogometaši, jadralci, atleti in en odbojkaš. To se je izkazalo kot dobitna kombinacija sposobnosti, vztrajnosti in natančnosti. Pot do področnega tekmovanja je od nas terjala precejšen napor. Kvalifikacije za občinsko tekmovanje so bile polne izzivov. Ekipo OŠ Tabor 1 Maribor smo premagali brez večjih težav, za zmago proti ekipi OŠ Franca Rozmana Staneta Maribor pa smo pokazali skoraj vse svoje spretnosti.

Uspehi so nas ponesli na občinsko tekmovanje, ki je potekalo na OŠ Bojana Illica. Na tem tekmovanju je naše sodelovanje prišlo do pravega izraza. Tekma, ki se nam je najbolj vtisnila v spomin, je bila proti ekipi OŠ Bojana Illica. Po tekmi smo spoznali, da smo jih podcenjevali in zaradi tega tudi izgubili. K sreči ta poraz ni preprečil naše uvrstitve na področno tekmovanje. Na to tekmovanje smo šli brez posebnih pričakovanj, ampak na naše presenečenje smo uspeli premagati ekipo, ki sta veljali za favoritki. Odbojkarji iz OŠ Fram in OŠ Hoče že lep čas veljajo za odlične. V naših očeh so veljali za nepremagljive. Uvrstili smo se v četrtfinale državnega prvenstva in upamo, da se bomo čim bolje izkazali.

Filip Winkler, Martin Winkler in Arne Završnik, 9. a

ATLETSKO TEKMOVANJE

Petošolki Elli in Lina sva bili del ekipe, ki je zastopala barve naše šole na jesenskem atletskem tekmovanju. Najini uvrstitvi nista čisto na vrhu, a sva kljub temu zelo zadovoljni. Bili sva najmlajši v najini kategoriji, zato je najin rezultat še toliko več vreden. Z udeležbo sva pridobili novo izkušnjo in zelo sva uživali na tekmovanju. Z veseljem se ga bova udeležili tudi v prihodnjih letih.

Elli Cof in Laurena Hlapčič, 5. b

MIRNO MORJE

Sedem dni smo preživel na jadrnici. Morje, omejen prostor na jadrnici in posadka zahtevajo medsebojno skrb in sodelovanje. Takšen način življenja nam je omogočil, da smo se zblížali, spoznali smo veliko novih obrazov iz različnih krajev...

Za vse nas je bilo to novo doživetje, saj je sedem dni na jadrnici poleg vsega lepega tudi zahtevno. Naučili smo se veliko

različnih vozlov in tudi kako moramo ladjo izkrcati iz pristanišča. Spletli smo prijateljske vezi. Vsak dan so potekale delavnice in številne vodene aktivnosti (npr. disko, igre v marinah, ples jadrnic, predstavitev vsake jadrnice posebej in še dosti več). Od jutra do večera smo bili zaposleni, nikoli nam ni bilo dolgčas. To doživetje je bilo nepozabno in enkratno, mogoče le malo prekratko. Tudi mi smo se zelo zblížali in bi še kdaj ponovili. Zadnji dan pa smo se težko poslovili drug od drugega.

Laura Krajnc, 9. a

PRVOŠOLČKI PLAVAJO

Tian je vesel, razigran deček, ki mu plavanje še kar dobro gre. Rad plava v bazenih. Plavati se je naučil na plavalnem tečaju. Pravi, da moraš biti za plavanje spreten. Če bi gradil bazene za otroke, bi bili ti veliki, z več malimi bazenčki in toplo vodo.

Leon zelo rad plava na morju. Naučila ga je mama. Ko gre plavat, vzame s seboj kopalke in brisačo. Učitelj plavanja ali reševalec iz vodene ne želi postati.

Sanela je na plavalnem tečaju uživala, saj se je naučila plavati. V bazenu uporablja desko, za bazen obleče kopalke Rada plava na morju. Ko bo velika bi rada učila otroke plavati.

Maj meni da se plavanja lahko naučijo tudi odrasli.

Manca rada plava v bazenu v Rušah. Prepričana je, da za plavanje potrebujemo veliko spretnosti.

Prijazen fant **Tine** še ne zna plavati. Rad čofota v malih toplih bazenčkih. Večkrat je že bil na morju, kjer se rad namaka in uporablja rokavčke. Otrokom, ki še ne znajo plavati svetuje, naj prisluhnejo njegovemu dedku, ki poučuje šport. Njegovi nasveti jim bodo pomagali, da se bodo hitreje naučili.

Minea Jevšek in Karolina Aber, 7. a

DVA, KI JIMA ŠPORT POMENI VSE

Letos smo se odločili, da bomo predstavili dva športnika iz 9. razreda. Ne ukvarjata se z enakim športom, ampak njuni odgovori so bili presenetljivo ali morda nekaterim nepričakovano podobni.

Oba sta imela ob začetku treniranja veliko težav, vendar sta jih z veliko truda premagala, čeprav se še tudi danes kdaj pojavi kakšna težava. Saj veste, vaja dela mojstra. Najbolj ju podpirajo njihovi sotekmovalci, kar nas je osebno presenetilo saj smo mislili, da bo njun prvi odgovor družina, ki pa tudi ne manjka. Doma ne trenirata veliko, saj imata oba kar po 20 ur ali več treningov na teden, kar se sicer pri veslanju glede na letni čas spreminja. Treningi ju nič ne omejujejo v smislu socialnega življenja ali učenja oz. delanja domačih nalog. Oba pravita, da so se vse ure treninga obrestovale in da sta zadovoljna z dosedanjim delom.

Arne Završnik trenira veslanje. O njem smo nekaj že zapisali v prejšnji številki. Povedal nam je, da je imel v svoji "karieri" kar nekaj težav, med katerimi mu je največjo predstavljala nervoza. Ko je šel na svojo prvo tekmo, je bil tako nervozen, da je komaj razmišljal. Pred tekmami je še vedno živčen. Večer pred tekmo razmišlja o tem, da bi obupal nad veslanjem. Kljub temu dosega veliko odličnih rezultatov. Običajno da med tekmami prav vse od sebe, tako da mu ob koncu zmanjka energije za veselje. Trenutno je aktualni 2 x državni prvak v svoji kategoriji in sicer v enojcu in dublu. Čestitamo!

Nejc Bezjak pa trenira plavanje že od malih nog. V začetku je imel težave s tehniko in hitrostjo, vendar jih je s trudom lepo popravil. Čeprav še vedno zelo rad plava, včasih razmišlja da bi prenehal, saj imajo ogromno treningov, ki postajajo vse težji, zahtevnejši in napornejši. Sicer se zdaj več ne uči veliko, ampak izboljšuje svojo tehniko in hitrost. Do zdaj je nanizal že vrsto zavidljivih uspehov. Na državnem tekmovanju je bil letos že kar dvakrat prvi, enkrat drugi in enkrat tretji. Čestitamo!

Oba pravita, da so se vse ure treninga splačale in sta nase zelo ponosna, čeprav se stežka sama pohvalita. Tudi v prihodnje jima želimo še veliko odličnih rezultatov.

Mladim nadobudnim športnikom sporočata, da nikoli ne smeš obupati. V svoje sanje moraš vedno verjeti in zaupati vase. Saj veste, kjer je volja, tam je pot.

Rok Ribič, Neli Lazar, Filip Winkler, 9. a

JESENSKI ŠOLSKI KROS

Na travnatih površinah v Športnem parku Tabor je v petek, 20. septembra 2019, potekal jesenski šolski kros, ki se ga je v lepem sončnem vremenu udeležilo 16 učencev naše šole od 1. do 9. r. Velika večina je dosegla zelo dobre rezultate:

1. mesto in zlato medaljo so osvojili Nika Furlan, 4. b; Ana Kramberger, 7. b; Dmitry Chaynikov, 8. a,
 2. mesto in srebrno medaljo sta osvojila Oskar Jevšek, 1. a, Niko Špes, 6. b,
 3. mesto in bronasto medaljo je osvojil Tej Šenveter, 1. b.
- Brina Puhelj iz 8. a je osvojila 4. mesto. Na 5. mesto so pritekli Miha Kolander, 1. a, Špela Špes, 3. b ter Nives Furlan, 8. a. Nuša Hodžič Kokol iz 5. a razreda je osvojila 6. mesto, Martin Winkler iz 9. a pa je osvojil 7. mesto. Čestitamo vsem sodelujočim atletom.

Vstopili smo v leto 2020. Na prvi pogled zanimiva številka, kaj pravite?

Z učiteljico matematike smo raziskovali in ugotovili tole:

- * Število 2020 je naslednik števila 2019 in predhodnik števila 2021.
- * V zapisu so 4 številke, po dve in dve sta enaki, vsaka se dvakrat ponovi.
- * Število 2020 je naravno število in je sodo število.
- * Je sestavljeno število, saj ima več kot 2 delitelja, in sicer je deliteljev 12.
- * Množica deliteljev je $D_{2020} = \{1, 2, 4, 5, 10, 20, 101, 202, 404, 505, 1010, 2020\}$.
- * Število 2020 lahko razcepimo na prafaktorje: $2020 = 2 \cdot 2 \cdot 5 \cdot 101$.
- * Če število 2020 zapišemo v obliki produkta dveh faktorjev, opazimo, da v vsakem produktu nastopajo 3 različne številke, npr: $2 \cdot 1010, 4 \cdot 505, 10 \cdot 202 \dots$
- * 2020 zapišemo z rimskimi številkami MMXX. In spet opazimo, da se v zapisu dvakrat ponovita dva številski znaka.
- * V zapisu 2020 vidimo tudi dve dvajsetici, število 20 pa ima dvakrat manj deliteljev kot število 2020.

Toliko dvojok na kupu! Naj bo uspešno to leto 2020 in naj se vse dobro podvoji!

Raziskovali smo učenci 7. b, zapisala Maša Krajnc

NATEČAJ »ZLATO JABOLKO«

Tema letošnjega natečaja je NAŠA PRIHODNOST.

Zanima me prihodnost, ker bom v njej preživel preostanek življenja.

Naši učenci so pisali spise, pesmi, risali, modelirali ...
Prispevke smo zbrali, vse skrbno prebrali in pregledali.
Rezultate bomo razglasili na prireditvi ob kulturnem prazniku.

Osnovna šola Kamnica

Urbanska cesta 93
2351 Kamnica

Telefon: 02/624 08 50
Telefaks: 02/624 08 60
E-pošta: o-kamnica.mb@guest.arnes.si
Splet: www.os-kamnica.si

Urednica : Zdenka Štruc in šolski novinarji
Sodelujoči: Učenci in učitelji OŠ Kamnica
Jezikovni pregled: Katja Soršak Godec
Likovna zasnova: Karmen Podrekar
Tehnična izvedba: Alen Grum in Zdenka Štruc
Pomoč pri izvedbi: Danijel Korpar
Fotografija: arhiv šole
Časopis izhaja dvakrat letno.

Manjkajo novinarji, ki so bili 23. januarja 2020 odsotni.

